

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 13/07/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG VI – NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ” (BÀI MƯỜI HAI)

Chư Phật Bồ Tát luôn dõi theo chúng sanh, dùng những phương tiện khéo léo nhất để có thể dẫn đạo chúng sanh. Trong nhà Phật có tám vạn bốn ngàn pháp môn, chúng sanh có căn tánh phù hợp với pháp môn nào thì sẽ chọn pháp môn đó. Hòa Thượng nói: **“Trong những năm gần đây, chúng ta đã mở các lớp học qua đường truyền Internet để đưa Phật pháp đến với mọi nơi. Trong xã hội hiện đại, mọi người chú ý đến quyền tự do, quyền riêng tư, trong gia đình mỗi người tự giữ tiền; con cái, vợ, chồng đều có những quan điểm riêng; trong xã hội, mọi người được tự do ngôn luận, được quyền nói, được quyền phê bình người khác”**. Ở các nước phương Tây, người dân có quyền phê bình, mắng cả lãnh đạo quốc gia. Trong **“Kinh An Lạc”** dạy đệ tử tại gia: **“Bất lậu quốc thuế, bất phạm quốc chế”**. Không được trốn thuế, không được vi phạm pháp luật. Trong **“Kinh Phạm Võng”** dành cho người xuất gia dạy người xuất gia không được nói xấu lãnh đạo quốc gia, không được làm giặc quốc gia. Nhà Nho và nhà Phật đều dạy chúng ta khuôn phép, chuẩn mực làm người.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay, sách báo được in một cách tùy tiện nên nhiều người mang tà tri, tà kiến của mình viết trong sách, báo. Chúng ta chỉ có thể giới thiệu giáo huấn của Như Lai, giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền với thế nhân để mọi người có thể so sánh và chọn lựa. Trong xã hội ngày nay, chúng ta chỉ có thể dùng cách làm này. Chúng ta không thể dùng mệnh lệnh bắt buộc với mọi người vì ngày nay, Cha với con, Lão sư với học trò xem nhau như bạn bè. Ngày xưa, trưởng bối có quyền ra mệnh lệnh, hậu bối phải tiếp nhận lời dạy bảo, bằng cách dạy này thì người căn tánh trung hạ sẽ có được lợi ích”**.

Xã hội ngày xưa, con phải nghe lời Cha, học trò phải nghe lời Thầy Cô, cấp dưới nghe lời cấp trên, mối quan hệ ngũ luân rất rõ ràng nên chúng ta có thể dùng mệnh lệnh. Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy: **“Cha Mẹ dạy phải kính nghe, Cha Mẹ bảo chớ làm biếng”**. Trong xã hội tự do hiện nay, quyền uy của trưởng bối đã bị mất, mọi người đều đề xướng bình đẳng nam nữ, bình đẳng giữa Cha Mẹ và con cái, bình đẳng giữa vợ và chồng nhưng mọi người đã giải thích hai chữ **“bình đẳng”** sai. Bình đẳng không có nghĩa là phải bằng quyền nhau vì trong gia đình cha có vai trò của Cha, con có vai trò của con, vợ có vai trò của vợ, chồng có vai trò của chồng. Thầy Thái từng nói: **“Vợ là đất, chồng là trời”**. Đất mà muốn làm trời, Trời mà muốn làm đất thì mọi thứ sẽ bị đảo

lộn. Mưa thuận gió hoà thì vạn vật sinh sôi nảy nở. Gia đình êm ấm thì mâm cơm luôn đầy đủ, không khí gia đình ấm cúng, gia đình bất hoà thì không khí trong gia đình luôn lạnh lẽo. Ngày nay, có những người vợ không muốn làm đất mà muốn làm trời nhưng người xưa nói: *“Nhân chi sơ, tính bản thiện”*. Nếu họ được học thì họ cũng sẽ biết quay về với đúng bổn phận của mình.

Hòa Thượng nói: *“Trong xã hội hiện đại, mọi người luôn phải bàn luận, trao đổi ý kiến do vậy chúng ta muốn áp dụng giáo học của Phật, của Thánh Hiền sẽ vô cùng khó. Ngày nay, mỗi người có ý kiến, sở thích cá nhân khác nhau nên Phật pháp phải điều chỉnh, hòa mình để tương thích hay đây chính là Phật pháp phải “địa nguyên văn hoá”. Thích Ca Mâu Ni Phật nói với chúng ta thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới do Phật A Di Đà lập ra, ở đó cũng đề xướng dân chủ, hoan nghênh tất cả chúng sanh “chỉ đồng đạo hợp” ở bốn phương, tám hướng về đó cùng tu tập. Nơi đó, chúng sanh khác nhau về chủng tộc, màu da nhưng họ có điểm chung là tâm họ đều đạt đến sự thanh tịnh nhất định. Chúng sanh ở đó cùng tán thán, kính trọng, hợp tác để cùng khai mở thế giới Cực Lạc”*.

Hiện tại, nếu chúng ta muốn có đời sống hạnh phúc chân thật thì chúng ta phải cùng tán thán, kính trọng, hợp tác với nhau. Chúng ta cùng tiếp nhận, cùng làm như lời Phật, lời Thánh Hiền dạy thì chúng ta sẽ là những người *“chỉ đồng đạo hợp”*. Có những người cũng tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền nhưng họ không thật làm mà họ dùng những hiểu biết đó để trục lợi do vậy họ không thể tạo ra những gia đình, đoàn thể, môi trường chân thật hạnh phúc.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta nhìn vào đời sống của Thích Ca Mâu Ni Phật, chúng ta nhìn vào đời sống ở thế giới Tây Phương Cực Lạc của Phật A Di Đà, thế giới Hoa Tạng của Phật Tỳ Lô Giá Na, Thiên Đường của Thượng Đế, ở đó mọi người có thể hoà hợp vì mọi người luôn tán thán, kính trọng lẫn nhau. Chúng ta biết được cách mọi người đã làm để giải quyết các vấn đề thì chúng ta sẽ có sự khai thị rất lớn!”*. Cư dân ở Thiên Đường cũng đã đạt đến mức độ thượng thừa về từ, bi, hỷ, xả. Ở các thế giới này mọi người không *“tự dĩ vi thị”*, không tự cho mình là đúng. Chúng ta quán sát xem chúng ta đã làm tròn trách nhiệm, bổn phận của mình chưa? Chúng ta thường có thành kiến, chấp trước rất nặng, chúng ta luôn muốn người khác phải phục tùng mình.

Chúng ta thường chỉ mơ tưởng được về thế giới Tây Phương Cực Lạc, về thế giới Hoa Tạng để chúng ta không còn phải luân hồi sinh tử nhưng chúng ta không biết tiêu chuẩn để đến được những thế giới đó. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: *“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành, nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ”*. Chúng ta phải hết trách nhiệm trong vai trò, bổn phận của mình. Điều quan trọng nhất là chúng ta đang dùng tâm gì niệm Phật, tâm gì để làm việc thiện? Tâm của chúng ta phải đạt đến như nhà Nho nói là *“chỉ ư chí thiện”*, hay nhà Phật dạy *“chỉ thiện viên mãn”*. Chúng ta dùng

tâm này niệm Phật thì chúng ta mới tương ưng được với Phật A Di Đà. Chúng ta vẫn dùng tâm ích kỷ, ngạo mạn để niệm Phật thì như người xưa nói “*đau mồm rát họng chỉ uổng công*”.

Thế giới Tây Phương Cực Lạc có thể dung chứa hết chúng sanh ở mười phương, thậm chí, Hoà Thượng từng nói: “*Những người theo các tôn giáo bạn, nếu họ niệm đấng tối cao của tôn giáo họ đạt đến tâm thanh tịnh thì họ có thể cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, họ cũng có thể vãng sanh*”. Tiêu chuẩn của thế giới Cực Lạc là: “*Tâm tịnh thì cõi nước tịnh*”. Tâm chúng ta đạt đến thanh tịnh thì chúng ta tương ưng với thế giới Cực Lạc. Phật Thích Ca có thể dung hoà được tất cả các giai cấp, đệ tử của Ngài có người ở cả bốn giai cấp trong xã hội, bao gồm cả những người thuộc giai cấp nô lệ. Ông Ni Đề thuộc giai cấp Thủ Đà La, giai cấp nô lệ, công việc của ông là gánh phân đi đổ, ông là đệ tử Phật nên ông cũng ở cùng với những người thuộc giai cấp Sát Đê Lợi, những người thuộc tầng lớp vua chúa.

Ngày nay, có những người tu Tiểu Thừa, tu Đại Thừa cũng chỉ trích, bài bác lẫn nhau. Phật nói rất nhiều pháp môn để chúng sanh phù hợp pháp môn nào thì tu pháp môn đó. Nếu chúng ta cùng tiếp nhận, cùng làm theo giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta là những người “*chí đồng đạo hợp*”. Nếu chúng ta không thật làm, chúng ta vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta sẽ không thể xây dựng được một đoàn thể hoà hợp.

Ngày ngày, chúng ta phải ghi nhớ lời của Tổ Ấn Quang dạy: “***Đốn luân tận phận***”. Chúng ta quán sát xem chúng ta là một công dân, chúng ta có vi phạm pháp luật không? Chúng ta là Cha Mẹ chúng ta đã làm tốt vai trò của mình chưa? Chúng ta làm tốt thì chúng ta sẽ ảnh hưởng những người xung quanh. Từ năm 2012 đến nay, tôi chỉ dẫn chứng lời của Hoà Thượng Tịnh Không để giảng về pháp môn Tịnh Độ. Hoà Thượng Minh Cảnh từng bảo tôi dịch một cuốn sách của Hoà Thượng, tôi rất bận nên tôi định từ chối nhưng sau đó tôi nghĩ lại, quyển sách đã đến tay tôi nhưng tôi từ chối dịch, nếu người khác dịch sai thì đó sẽ là lỗi của tôi. Hiện tại, mọi người đều biết chúng ta chuyên tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, chuyên đề xướng học “***Đệ Tử Quy***”. “*Nhàn tà tồn thành*” là khi rảnh chúng ta giữ tâm chân thành, thanh tịnh, không để tâm chạy theo dục vọng, dùng tâm đó để niệm Phật. Người ngày nay thường bỏ hai câu đầu: “***Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành***” chỉ giữ lại hai câu phía sau là: “***Nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ***”.

Chúng ta gặp chướng ngại là do tâm của chính chúng ta. Chúng ta làm đúng theo giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta sẽ thấy mọi việc trở nên rất tốt. Đó là vì giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền là chân lý, chúng ta làm đúng thì kết quả chắc chắn sẽ tốt. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thật có kết quả. Một số người thấy mình làm thành công thì họ tự cho rằng mình là giỏi. Chúng ta làm đúng 100% như lời Phật Bồ Tát dạy thì chúng ta sẽ là Phật Bồ Tát. Nếu chúng ta làm đúng 100%

như phàm phu thì chúng ta sẽ là phàm phu. Hàng ngày, chúng ta vẫn đang không hạn chế “*tham, sân, si, mạn*” mà chúng ta để chúng tiếp tục phát triển vậy thì chúng ta không thể tránh khỏi phiền não. Chúng ta quán sát, ngày trước chúng ta tham mười phần thì hiện tại chúng ta đã giảm được mấy phần?

Hôm qua, có người nói với tôi là họ muốn làm nhà quản lý, tôi nói với họ, nếu chúng ta có đủ năng lực thì người khác sẽ năn ni chúng ta làm. Chúng ta đừng cho rằng người xung quanh không biết chúng ta có đủ năng lực làm nhà quản lý hay không. Chúng ta không có năng lực mà chúng ta muốn làm người quản lý, làm cấp trên thì đó là chúng ta ngạo mạn. Nhiều người càng học thì “*tham, sân, si, mạn*” của họ càng tăng. Có người hỏi Hoà Thượng là họ có thể vãng sanh không. Hoà Thượng nói: “*Việc này anh không cần hỏi ai mà anh phải tự hỏi mình!*”. Chính chúng ta biết chúng ta có đủ tư cách vãng sanh không. Người khác không thể biết chính xác chúng ta có đủ tư cách vãng sanh không. Nếu chúng ta “*tham, sân, si*” ngày càng giảm, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” dần tan nhạt thì chúng ta đã dần có công phu. Hiện tại, nếu chúng ta có thể vãng sanh thì thế giới Tây Phương Cực Lạc chứa tội phạm, ngày nào Phật A Di Đà cũng phải đứng ra để xử tranh chấp.

Bài học hôm nay, tôi nhớ sâu sắc lời dạy của Tổ Ấn Quang: “***Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành. Nhất tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ***”. Chúng ta tận trách nhiệm, tận nghĩa vụ, tận bổn phận là chúng ta làm ra tấm gương tốt nhất cho chúng sanh, cũng chính là chúng ta đang tích cực độ chúng sanh. Chúng ta giữ tâm không vọng động, không tham cầu để chúng ta dùng tâm đó nhất tâm niệm Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!